

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப்பணி

முனைவர்.சி.இராஜலெட்சுமி

கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, எம்.வி.முத்தையா அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி, திண்டுக்கல்

முன்னுரை

கி.பி.16 ஆம் நூற்றாண்டில் மேலை நாட்டார் பலர் கிறித்துவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகவும் வணிக உறவினை ஏற்படுத்தி பொருளீட்டுவதற்காகவும் இந்தியா வந்தனர். தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து தமிழ் மொழியினைக் கற்று “வடமொழி பெற்றெடுத்த சேய் தமிழ்மொழி” என்று பன்னெடுங்காலமாக பேசியும் எழுதியும் வந்தவர்களின் கருத்தை அவர்கள் மறுத்ததோடு தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதில் சிறப்பான பணியை ஆற்றியுள்ளார்கள். தமிழ் மொழியை அச்சேற்றிய பெருமையும் மேலை நாட்டாரையே சாரும். அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டு வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். என்றிக்கே என்றீக்கசு, இராபர்ட் தெ நோபிலி, மனுவேல் மார்த்தின்சு, அந்தோம் தெ.ப்ராவேன்சா, பிலிப்பு பஸ்தேயுசு, யாக்கோபு கொன்சால்வசு, கான்ஸ்டான்டியஸ் ஜோசப் பெஸ்கி, சீகன் பால்க், பெஞ்சமின் ஷீல்ஸ், ஜான் பீட்டர் ராட்லர், காலின் மெக்கென்சி, எல்லீசன், இராபர்ட் கால்ட்வெல், சாமுவெல் ஃபிஸ்க் கிறீன், இராபர்ட் ஆண்டர்சன், பீட்டர் பெர்சிவல் மேலும் பலர் தமிழ் மொழிக்கு சீரிய பணியை ஆற்றியுள்ளார். கான்ஸ்டான்டியஸ் ஜோசப் பெஸ்கி என்ற வீரமாமுனிவர் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் ஆற்றிய பணி மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வாழ்க்கை வரலாறு

கான்ஸ்டான்டியஸ் ஜோசப் பெஸ்கி இத்தாலி நாட்டில் வெனிஸ் மாநிலத்தில் மாந்துவா என்னும் மாவட்டத்திலுள்ள காஸ்திகிளியோனே என்ற சிற்றூரில் 1680 நவம்பர் 18 ஆம் நாள் பிறந்தார். அவரின் பெற்றோர் கொண்டல் போபெஸ்கி, எலிசபெத் ஆவார். அவர் 1709 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கில் 1709 ஆம் ஆண்டு இயேசு சபையில் குருவானபின் 1710 ஆம் ஆண்டு அவரது 30 ஆம் வயதில் தமிழகத்துக்கு வந்தார். இத்தாலியம், இலத்தீன், கிரேக்கம், எபிரேயம், தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் போன்ற பல மொழிகளைக் கற்று தேர்ந்தவராகத் திகழ்ந்தார். தமிழ் மொழியை மதுரையைச் சேர்ந்த சுப்ரதீபக் கவிராயர் கற்றுக் கொடுத்தார். அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் கிறித்தவ மறையைப் பரப்ப வந்த மேனாட்டவர் பலர் தம் பெயரைத் தமிழ் மொழி ஒலிப்புக்கும் பொருளுக்கும் ஏற்ப மாற்றியது உண்டு. அவ்வகையில் தம் பெயரில் உள்ள ‘constant’ என்னும் பகுதியைத் ‘தையியநாதர்’ என்று மொழி பெயர்த்தார். அவர்

தொடக்கத்தில் எழுதிய நூல்களில் இப்பெயரையே பயன்படுத்தியுள்ளார். 'வீரமாமுனிவர் பாடிய பெருங்காப்பியத்தைக் (தேம்பாவணியை) கண்டு வியந்த வித்துவான்களும் அவருடைய மாணக்கர்களும் அவர் பாடிய பிரபந்தங்களுக்குக் குரு வணக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பி அவர் அனுமதிப்படி அந்நாள் வரைக்கும் அவருக்கு வழங்கி வந்த 'தேரீயநாத சுவாமி' என்கிற பெயரில் உள்ள தேரீயத்துக்கு வீரம் என்றும் காமாதிகளை முனிந்து வென்றவர் ஆதலால் முனிவர் என்றும் மா என்பது பெருமையைக் குறித்த அடைமொழியாக முனிவர் என்பதோடு கூட்டி 'வீரமாமுனிவர்' எனக் காரணப் பெயர் அமைத்து வணக்கம் கூறலாயினர் என்று வீரமாமுனிவரின் வரலாற்றை 1822 இல் எழுதிய முத்துச்சாமிப் பிள்ளை இக்குறிப்பைத் தருகிறார். 23 நூல்களைத் தமிழில் எழுதியதுடன் இயேசு கிறித்துவின் வாழ்க்கை தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளையும் இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய புனித யோசேப்பின் வரலாற்றையும் தமிழ் பண்பாட்டுக்கேற்ப 'தேம்பாவணி' என்ற பெருங்காவியமாக இயற்றியது இவரின் தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்றாக உள்ளது.

தமிழ்ப்பணி

செம்மொழியாம் தமிழ்மொழியின் இனிமை செழுமை வளம் கண்டு அதன்பால் ஈர்க்கப்பட்டு தமிழைப் பேசவும், எழுதவும் கற்றுக் கொண்டவர் பலர். அதோடு நிற்காமல் தமிழ் இலக்கியத்தையும், இலக்கணத்தையும் கற்று தமிழ் புகழ் பாடியவர் பலர். அவர்களின் தமிழ்ப் பணியை 16 வகைகளாக பிரித்து பார்க்கலாம்.

1. இலக்கியப் பணி
2. உரைநடைப் பணி
3. இலக்கணப் பணி
4. ஒப்பிலக்கணப் பணி
5. மொழிபெயர்ப்புப் பணி
6. மொழியியல் பணி
7. அகராதிப் பணி
8. தொகுப்புப் பணி
9. எழுத்துச் சீரமைப்புப் பணி
10. பதிப்புப் பணி

11. அகழ்வாராய்ச்சிப் பணி
12. வரலாற்று இலக்கியப் பணி
13. இந்தியப் பணி
14. சுவடிப் பணி
15. கள ஆய்வு பணி
16. திறனாய்வுப் பணி

வீரமாமுனிவர் இப்பணிகளுள் 10க்கும் மேற்பட்ட பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளார். உரைநடையில் வேத விளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம், ஞானக் கண்ணாடி, செந்தமிழ் இலக்கணம், பரமார்த்த குழுவின் கதை, வாமன் கதை ஆகிய நூல்களைப் படைத்து உரைநடைப் பணியினை சீரிய முறையில் ஆற்றியுள்ளார். ‘உரைநடை இலக்கிய முன்னோடி’ என்றும் போற்றப்படுகிறார்.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அடைக்கல மாலை, அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி, கித்தேரியம்மாள் அம்மாளை முதலிய சிற்றிலக்கியங்களை எழுதி சிற்றிலக்கியப் பணியை ஆற்றியுள்ளார்.

மூன்று காண்டங்களில் 36 படலங்களைக் கொண்டு மொத்தமாக 3615 விருத்தப் பாக்களால் ஆன ‘தேம்பாவணி’ என்னும் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளை பெருங்காவியமாக இயற்றியது இவரது இலக்கியப் பணிக்கு சான்றாக உள்ளது. ‘தேம்பாவணி’ காப்பியத்தை இயற்றியதற்காக ‘செந்தமிழ்த் தேசிகர்’ என்னும் பட்டமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

இலக்கியச் சுவடிகளைப் பல இடங்களுக்குச் சென்று தேடி எடுத்ததால், ‘சுவடி தேடும் சாமியார்’ எனவும் அழைக்கப்பட்டார். இவற்றிப் பல அரிதான பொக்கிஷங்கள் அழிக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. சுவடிகளில் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி சுவடிப் பணியினையும் மேற்கொண்டுள்ளார்.

தமிழ் கற்க ஏதுவாக தமிழ் - இலத்தீன் அகராதியை உருவாக்கினார். அதில் 1000 தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இலத்தீன் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டது. இதுவே முதல் தமிழ் அகர முதலி ஆகும். பின்பு 4400 சொற்களைக் கொண்ட தமிழ் - போத்துக்கீசிய அகராதியை உருவாக்கி அகராதிப் பணியை மேற்கொண்டு ‘அகராதிகளின் முன்னோடியாக’ திகழ்ந்துள்ளார். மேலும் பெயரகராதி, பொருளகராதி, தொகையகராதி, தொடையகராதி,

சதுரகராதி, இருமொழி அகராதி, மும்மொழி அகராதி ஆகியவற்றை உருவாக்கியதால் 'தமிழ் அகராதியின் தந்தை' எனப் போற்றப்பட்டார்.

தமிழின் சிறப்பை மேல் நாட்டார் உணர திருக்குறள், தேவாரம், திருப்புகழ், நன்னூல், ஆத்திச்சூடி போன்ற நூல்களை ஐரோப்பிய மொழிகளில் வெளியிட்டு மொழிபெயர்ப்புப் பணியினை ஆற்றியுள்ளார்.

கொடுந்தமிழ் இலக்கணம் என்ற நூலில் தமிழில் முதல் முதலாகப் பேச்சுத் தமிழை விவரிக்க முனைந்தார். தொன்னூர் விளக்கம் என்ற நூலில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஐந்து இலக்கணங்களைத் தொகுத்து இலக்கணப் பணியும் புரிந்துள்ளார்.

சுவடிகளில் தமிழில் உயிர் எழுத்துக்கள் அருகில் 'ர' சேர்த்து (அ : அர, எ:எர) உயிர் மெய் எழுத்துக்களின் மேல் முதல் ஓசைக்கும் புள்ளி வைத்தும் நெடில் ஓசைக்கு புள்ளி வைக்காமல் விட்டார்கள். தொல்காப்பியக் காலத்திலிருந்து வழங்கி வந்த இப்பழைய எழுத்து முறையை 18 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வீரமாமுனிவர் 'ஆ', 'ஏ' எனவும் நெட்டெழுத்துக் கொம்பை மேலே சுழித்தெழுதும் (கே, பே) வழக்கத்தையும் உண்டாக்கி எழுத்து சீரமைப்புப் பணியாற்றியுள்ளார்.

நச காண்டம், நவரத்தின சுருக்க மாலை, மகா வீரிய சிந்தாமணி, வைதிய சிந்தாமணி, சுரமஞ்சரி, பூவரசங்காய் எண்ணெய், மேகநாதத் தைலம், கலிவெண்பா, பஞ்சாட்சர மூலி எண்ணெய், சத்துருசங்கார எண்ணெய், வீரமெழுகு, மூப்பு குத்திரம், அனுபோக வைத்திய சிகாமணி, வீரிய சிந்தாமணி இரண்டாம் பாகம், குணவாடகம், நிலக்கண்ணாடி போன்ற மருத்துவ நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இந்நூல்கள் பாடல் வடிவில் உள்ளன.

தேம்பாவணி

ஸ்பானிய நாட்டு ஆகிருத நகரில் வாழ்ந்த ஆகிர்த மரியாள் (Mariyal de Agreda) என்னும் மறைபொருளான இறைநகரம் (Mystical city of God) என்னும் நூலை, கன்னி மரியாவின் ஆணைப்படி எழுதியதாகக் கூறியுள்ளார். அந்நூலில் இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தையான யோசேப்பு பற்றிய செய்திகளும் உண்டு. ஆகிர்த மரியின் அந்நூலைத் தழுவி தமிழ் மரபுக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் ஏற்ப யோசேப்பின் வரலாற்றை வீரமாமுனிவர் இயற்றியுள்ளார். இவ்விதம் தோன்றிய தேம்பாவணி என்னும் காப்பியம் கி.பி.1726 ஆம் ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பலத்த எதிர்ப்புகளுக்குகிடையே அரங்கேற்றப்பட்டது. பல புலவர்களின் கேள்விகளுக்கெல்லாம் சளைக்காமல் பதிலித்த பின்னரும் சிலரின் நையாண்டி கேள்விகளுக்கும், நையாண்டித் தனத்தோடு பதிலளித்து,

பலரின் பாராட்டுகளையும் பெற்றுள்ளார். ‘தேம்பாவணி’யின் சிறப்பைப் பாராட்டி மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், வீரமாமுனிவருக்கு ‘ராஜரிஷி’ என்ற பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தது. தேம்பாவணி காப்பிய ஆசிரியர் மட்டுமல்லாமல், காப்பியத் தலைவர் சூசையும் தமிழ் மண்ணில் வாழ்ந்தவரல்லர். எனினும் காப்பியம் முழுக்கத் தமிழ் மணம் கமழ்வதாகவும் தமிழ்ப் பண்பாடு நிறைந்ததாகவும் அமைந்துள்ளது. வீராமுனிவர் ‘சீரிய உலகம் மூன்றும்’ எனப் பிற தமிழ்க் காப்பியங்களைப் போலவே மங்கல சொற்களோடு தொடங்குகிறார். இறைவனை வணங்க முற்படும் போது தமிழ் மரபையே சார்ந்து, இறைவனது பாதங்களை முதலில் வணங்கி, இறைவனது பாதங்களை மலராகத் தம் காப்பியத்தில் காட்டுகிறார். இயேசுவை மேக வாகனத்தில் வருபவராகவும், தாவீது சிங்கக் கொடியோன் என்றும், தமிழ் சமய மரபிற்கேற்றாற் போல வாகனத்தையும், கொடியினையும், தம் காப்பியத்துள் இணைத்துப் பாடியுள்ளார். மேலும், இறைவனது வண்ணம், தரையில் தலைபட வணங்குவது, கை கூப்பி வணங்குவது, மலர்கள் தூவி வழிபாடு செய்வது, விளக்குகளை ஏற்றுவது, தேர்த்திருவிழா காண்பது முதலிய சமய மரபுகளையும் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு வெளிநாட்டாராக இருந்த போதிலும் தமிழ் மரபைப் பின்பற்றி, காப்பியம் படைத்ததன் மூலம் அவரின் தமிழ் மொழி பற்று நன்கு வெளிப்படுகிறது.

ஆலயப்பணி

தஞ்சைக்கு அருகில் உள்ள ஏலாக்குறிச்சிக்கு வருகை தந்து அங்கு தங்கி சமயப் பணிகளை மேற்கொண்டார். அங்கு ஒரு திருச்சபையை நிறுவினார். புதிய ஆலயம் அமைத்து, அதில் அன்னை மேரியின் திருவுருவை நிறுவினார். அந்த ஆலயம் ‘அடைக்கல மாதா ஆலயம்’ என்றழைக்கப்படுகிறது. ஏலாக் குறிச்சியில் சமயப்பணி ஆற்றிக் கொண்டு இருந்தபோது, சித்த மருத்து பணியிலும் ஈடுபட்டார். அரியலூர் பெருநிலக்கிழார் அரங்கப்ப மழவராயரின் இராச பிளவை என்னும் நோயைக் குணமாக்கி, நூற்று எழுபத்தைந்து ஏக்கர் நிலத்தை 05.08.1735 அன்று நன்கொடையாக பெற்றார். விருத்தாச்சலம் என்று தற்போது அழைக்கப்படும் திருமுது குன்றத்தை அடுத்த கோணன் குப்பம் என்னும் ஊரில் சமயப்பணி ஆற்றியதுடன் அங்கு தேவமாதாவுக்கு ஒரு ஆலயம் எழுப்பினார். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆலங்குடி வட்டத்திலுள்ள தவளப்பள்ளம் கிராமத்தில் புனித பெரியநாயகி அன்னை ஆலயம் மற்றும் ஆவூர் கிராமத்தில் புனித பெரிய நாயகி அன்னை ஆலயம் ஆகியவற்றை கட்டி ஆலயப் பணியும் செய்துள்ளார். இவர் கட்டியுள்ள அனைத்து ஆலயங்களும் ஒரே வடிவிலும் ஆலயத்திற்குள் ஐம்பது பேர் அமர்ந்து வழிபாடு செய்யுமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது சிறப்பம்சமாக கருதப்படுகிறது. மேலும் தமிழகத்தில் கோவை, தூத்துக்குடி, மணப்பாடு, மதுரை, காமநாயக்கன்பட்டி முதலிய ஊர்களில் தங்கியும் சமயப்பணி ஆற்றினார்.

அறிஞர்களின் பாராட்டு

“18 ஆம் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த தமிழ்ப் புலவருள் வீரமாமுனிவரும் ஒருவர்” என்று திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எழுதிய அறிஞர் கால்டுவெல் எழுதியுள்ளார். திருக்குறளையும் திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த அறிஞர் ஜி.யு.போப் இவரைத் ‘தமிழருள் மிகச் சிறந்தவர்’ என்று போற்றியுள்ளார். “திராவிட மொழியில் வல்லுநர்களுக்கெல்லாம் மிகச் சிறந்த முன்னோடி வீரமாமுனிவரே” என்று செக் நாட்டு தமிழறிஞர் “கமல் சுவலமில்” பாராட்டியுள்ளார். எமிலியோ தேவி என்ற இத்தாலி அறிஞர், “கீழ்த்திசை அறிஞருள் மிகவும் புகழ் பெற்றவர் வீரமாமுனிவர்” என்று கூறியுள்ளார். “தமிழ் உரைநடைக்குத் தந்தை தத்துவ போதகரே என்பர். அது உண்மை எனினும் இவரால் அது வளம் பெற்று மிக்குயர்ந்தது” என்று தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் கூறுகிறார். தென்னாட்டில் சந்தா சாகிபு என்னும் மன்னர் வீரமாமுனிவரின் ஆழ்ந்த படிப்பையும், அறிவின் பரப்பையும் தூய வாழ்வையும் பெருமையும் உணர்ந்து அவருக்கு “இஸ்மாத்தி சந்தியாசி” என்னும் பட்டமளித்துப் பாராட்டினார். “இஸ்மாத்தி சந்தியாசி” என்னும் பாரசீகத் தொடருக்குத் “தூய துறவி” என்பது பொருள்.

முடிவுரை

1742 இல் மதுரைப் பணித்தளம் விட்டுச் சென்ற வீரமாமுனிவர் கடற்கரையில் 1745 வரை பணிபுரிந்த பின் 1746-47 ஆண்டுகளைக் கேரள நாட்டிலுள்ள அம்பலக்காட்டில் அமைந்த குருமடத்தில் செலவழித்து 1747 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 4 ஆம் நாளில் தமது 67 ஆம் வயதில் உயிர் துறந்தார். கிறித்துவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக தமிழகம் வந்த போதிலும் 23 நூல்களைத் தமிழில் எழுதியதுடன், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சிறப்பான பணிகளைச் செய்துள்ளார் என்பது அவர்தம் படைப்புகள் மூலம் நன்கு புலனாகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. ச.இராசமாணிக்கம், வீரமாமுனிவர் தொண்டும் புலமையும், தே.நோபில் ஆராய்ச்சி நிலையம், இலயோலாக் கல்லூரி, சென்னை.
2. அ.முத்துச்சாமிப் பிள்ளை, வீரமாமுனிவர் வாழ்க்கை வரலாறு, தஞ்சாவூர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.
3. வி.மரிய அந்தோணி, தேம்பாவணி மூலமும் உரையும், வீரமாமுனிவர் ஆய்வுக் கழகம், பாளையங்கோட்டை.